

Kiusattu

Mua on kiusattu 4-5 vuotta. Se alkoi toisella luokalla kun muutettiin toiselle paikkakunnalle. Olin aika hiljainen. Yritin tutustua uuden luokan tyttöihin, mutta joku siinä oli, ettei meistä tullut kavereita. Olin yksin. Luokan pojat ja tytöt olivat eri porukoissa ja minä yksin.

En tiedä miksi se alkoi, mutta kukaan ei edes enää halunnut olla mun kanssa. Enkä enää edes yrittänyt saada luokkalaisista kavereita. Olin erilainen kuin kaikki muut.

Kun olin kolmosella, aloin fanittamaan erästä artistia. Kun mun luokkalaiset sai sen tietää, ne ei halunnut edes olla mun lähellä. Mua alettiin haukkua ja syrjiä. Aina kun menin kouluun, sain ensimmäisenä kuulla jotakin ikävää. Itkin kotona illalla ja en saanut nukuttua. En olisi halunnut mennä kouluun. Pelkäsin seuraavaa päivää.

Kerroin äidille ja se laittoi viestiä koululle. Koulussa puhuttiin koko luokalle. Arvaas auttoko? Ei! Vain pahentui. Itkin melkein joka ilta. Kolmas luokka oli pelkkää syrjimistä ja haukkumista.

Kun menin neloselle, en enää ollut niin sen artistin fani. Mutta mua kiusattiin vieläkin. Tilanne rauhoittui hetkeksi, mutta jatkui taas. Se oli hirveätä. Esimerkkinä nyt tämmöinen: oli aika kun oli melkein kaikilla superpallot. Jos kiusaajat leikki luokassa ja superpallo sattui pomppaamaan mun pulpetille. Otin pallon kiinni. Ajattelin, että annan pallon takaisin. Eihän tietenkään voinut koskea pallon, kun olin koskenut siihen. Ne hakivat paperia ja ottivat sen paperilla mun pulpetilta ja pesivät sen ennen kuin pystyivät jatkamaan leikkimistä. Samanlaista oli jos jaettiin jotain. Jos joku kiusaajista jakoi, se kiersi mun pulpetin kaukaa ja heitti sen jaettavan mun pulpetin luokse.

Sain päivittäin kuulla haukkumista. Itkin usein, enkä olisi yhtään halunnut mennä kouluun. Olin aina yksin. Mulla oli vaan pari kaveria toisilta luokilta, mutta silti jouduin olemaan yleensä välitunnit yksin.

Menin vitoselle. Syrjimin ja haukkuminen jatkuivat. Olin jo ihan rikki ja en jaksanut enää. Mua pelotti. Kerroin asiasta uudestaan vanhemmille, eikä se vielääkään auttanut. Tilanne rauhoittui pariiksi viikoksi ja sitten jatkui taas.

Nyt kutosella on ollut tosi vaikeata. Itkin tosi usein. Maalis-huhtikuun vaihteessa ajattelin kertoa vielä kerran vanhemmille. Pelotti, koska pelkäsin, että kiusaaminen pahentuisi taas. Tällä kertaa se auttoi. Kiusaajien kotiin laitettiin viestiä ja kiusaaminen loppu. Eikä sen jälkeen ole kiusattu kuin ihan yksittäisiä kertoja.

Olen ollut lähiaikoina ihan rikki. Mulle on jäänyt arvet, joita kukaan ei halua. En valinnut tätä, vaan ne

valitsi minut. Mulla on vaan yksi ystävä, joka on jaksanut olla mun tukena. Jos ei olisi, en tiedä missä olisin nyt. Kaikki pienetkin ystävälliset teot tuntuvat hyviltä. Jos joku edes hymyili tai sano jotain hyvää mulle vaikeina aikoina, se anto voimia jaksaa eteenpäin.

Kiusaajat, lopettakaa kiusaaminen. Kukaan ei halua saada hirveitä arpia just sun takia.

Kiusatut, pysykää vahvoina ja kertokaa asiasta jollekin. Vanhemmille, opettajalle, ystävälle, kenelle tahansa.

Kaikki, jos näette kiusaamista, puuttukaa siihen. Kiusaaminen on niin väärin kuin ikinä voi olla!

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2015/kiusattu>